Toezeggingen Eerste bestuursrapportage 2023

Document	Vraag	Antwoord
Eerste bestuursrapportage 2023	Wethouder Huijs zegt toe om de betekenis van het begrip 'NEA-index' te delen met de gemeenteraad.	De afkorting NEA is ontstaan uit een samenwerkingsverband van het Nederlands Vervoerswetenschappelijk Instituut (NVI) het Economisch Bureau voor het Wegvervoer (EWB) en het Administratief Centrum Beroepsvervoer (ACB). Door de NEA worden berekeningen uitgevoerd die gegevens opleveren over de kostenontwikkelingen van het algemeen binnenlands vrachtautovervoer in het lopende jaar en de verwachtingen voor het komende jaar. Hierbij wordt gekeken naar de loonkosten, brandstofkosten, filedruk en verslechtering in de bereikbaarheid. Voor 2023 is de NEA-index vastgesteld op 8,7%. In de gehele markt wordt aan de hand van de NEA-index en de verwachte stijging in kosten, de tarieven voor het nieuwe jaar bepaald.
Eerste bestuursrapportage 2023	Wethouder Huijs zegt toe om een overzicht van doelgroepen en aantallen in het leerlingenvervoer te delen met de gemeenteraad.	Het aantal leerlingen in het vervoer bedraagt momenteel 119. Voor toekenning van leerlingenvervoer is de reisafstand tot de school bepalend. Landelijk is de afstandsgrens - uitgaande van thuis-schooladres - vastgesteld op 6 km. Zodra deze grens overschreden wordt, is de gemeente verantwoordelijk voor leerlingenvervoer naar de dichtstbijzijnde toegankelijke school. In het leerlingenvervoer zijn diverse doelgroepen te onderscheiden. 1) leerlingen die naar het speciaal onderwijs gaan omdat zij een leer/gedragsontwikkeling stoornis kennen. Bijvoorbeeld het speciaal basisonderwijs 2) leerlingen waarbij er sprake is van een verstandelijke/lichamelijke beperking, aangeboren of niet aangeboren hersenletsel waardoor het volgen van regulier onderwijs niet mogelijk is. 3) Leerlingen en ouders die volgens een geloofs/levensovertuiging een specifieke onderwijsrichting kiezen, bijvoorbeeld het islamitisch onderwijs.
Eerste bestuursrapportage 2023	Aanvullende toelichting op procesverloop hulp in de huishouding (naar aanleiding van vraag CDA)	De Gemeente Beesel hanteert sinds het Herstelplan 2021 een inkomenstoets hulp in het huishouden. Het proces is hierin zowel vastgesteld in de Nadere Regels Wmo 2021 artikel 11, gepubliceerd op 26-08-2021 (Gemeente Beesel Nadere Regels Wmo 2021 | Lokale wet- en regelgeving (overheid.nl) als artikel 13 van de Verordening Wmo gemeente Beesel 2022 geldend vanaf 1 januari 2022 (Besluit

		van de raad van de gemeente Beesel tot vaststelling van de Verordening Wmo Beesel 2022 [Verordening Wmo Beesel 2022] | Lokale wet- en regelgeving (overheid.nl)). Doelstelling van deze inkomenstoets was 2-ledig. - Financieel in control komen op het budget Hulp in het Huishouden en het aantal gebruikers van de maatwerkvoorziening sinds de vaststelling van het abonnementstarief. De verwachting was een besparing van € 50.000 te verzorgen met deze maatregel. - Een signaal af te geven richting Rijk dat door landelijk beleid neveneffecten veroorzaken dat gemeenten in de problemen kwamen, terwijl gemeente hier al voor gewaarschuwd hadden. We willen de Wmo hierin door ontwikkelen waarbij we met een zaak naar Centrale Raad van beroep willen met VNG in de ondersteuning om tot juridische uitspraken te komen. Het proces waarmee we gestart zijn na het herstelplan zag er als volgt uit: - Inwoner doet een aanvraag - Inwoner wordt telefonisch en per brief gewezen op het proces - Aan inwoner wordt gevraagd het IB60 formulier aan te leveren (inkomensgegevens) - Naar aanleiding van het IB60 formulier wordt het gesprek met de inwoner aangegaan. - Wanneer uit het IB60 formulier blijkt dat de inwoner voldoende eigen middelen heeft om de voorziening zelf te bekostigen dan wordt de voorziening afgewezen. Mocht blijken dat de inkomsten er wel waren maar uitgaven ook door niet beïnvloedbare redenen waaronder hoge medische kosten dan zouden we overgaan tot het toekennen van de voorziening, dit is ook passend binnen het landelijke beleid waarom we naar een abonnementstarief zijn gegaan. - Wanneer de voorziening afgewezen is dan krijgt de inwoner hier een beschikking van, onder deze beschikking staat hoe de inwoner in bezwaar kan gaan wanneer gewenst. - Wij registeren de bezwaren, dit maakt dat we bijvoorbeeld richting Rechtbank en Centrale Raad kunnen motiveren dat het niet om de individu gaat maar hoeveel inwoners met deze beleidsontwikkeling moeite hebben.

		Al vrij snel in het proces, december 2021, hadden we meer dan 10 bezwaren liggen met dezelfde inhoudelijke redenen die voorlagen aan de onafhankelijke bezwarencommissie. Naar advies van de bezwarencommissie en de Rechtbank is gekozen om de bezwaren die binnenkwamen aan te houden maar niet te behandelen. Reden was dat het behandelen van zelfde inhoudelijke gronden geen meerwaarde had om de zaken allemaal inhoudelijk te behandelen. Het aangaan van een voorlopige voorziening bij de Rechtbank, dit is een versneld proces bij de Rechtbank voor een tussenliggende oplossing, had hierin geen meerwaarde. Gezien de Rechtbank in het versnelde proces maar een korte toets doet juridisch en de inwoner in gelijke zou moeten stellen. Dit zou betekenen dat de cliënt in de tussengelegen periode ondersteuning krijgt die de Rechtbank voorschrijft dat noodzakelijk is wat financieel een risico is. Het aanhouden van bezwaren gaf echter onze inwoners veel stress wat maakt dat we het proces versimpeld hebben. Hieronder staat ons huidige proces waarbij we cursief gedrukt hebben wat gewijzigd is. - Inwoner doet een aanvraag - Inwoner wordt telefonisch en per brief gewezen op proces - Aan inwoner wordt gevraagd het IB60 formulier aan te leveren (inkomensgegevens) - Naar aanleiding van het IB60 formulier wordt het gesprek met de inwoner aangegaan. - Wanneer uit het IB60 formulier blijkt dat de inwoner voldoende eigen middelen heeft om de voorziening zelf te bekostigen dan wordt de voorziening afgewezen. Mocht blijken dat de inkomsten er wel waren maar uitgaven ook door niet beïnvloedbare redenen waaronder hoge medische kosten dan zouden we overgaan tot het toekennen van de voorziening, dit is ook passend binnen het landelijke beleid waarom we naar een abonnementstarief zijn gegaan. *- De inwoner hoeft niet meer in bezwaar te gaan, als zij aangeven dat ze in bezwaar willen gaan dan krijgen ze een beschikking ter overbrugging tot uitspraak van de Centrale Raad van Beroep of wetswijziging. De inwoner ontvangt hierin dus zowel een dubbele*

		beschikking, zowel een afwijzing als een toekenning tot de overbruggingsperiode afgelopen is. - Wij registreren de *dubbele beschikkingen*. Dit maakt dat we bijvoorbeeld richting Rechtbank en Centrale Raad kunnen motiveren dat het niet om de individu gaat maar hoeveel inwoners met deze beleidsontwikkeling moeite hebben. Met bovenstaande werkwijze hebben we nog steeds met iedere inwoner hetzelfde gesprek. Inwoners die het zelf kunnen betalen worden kritisch gevraagd of ze het niet zelf kunnen bekostigen. We handteren hierin nog steeds dat we juridische stappen willen zetten en het Rijk het signaal afgeven dat de gemeente de dupe is van het landelijke beleid. Hiernaast hanteren we de € 50.000 besparing die opgevoerd is binnen het Herstelplan. We merken namelijk dat door het kritische gesprek te voeren dat er inwoners zijn die bewust wel de keuze maken om niet de aanvraag in te dienen bij de gemeente. Hiernaast hebben we door deze werkwijze minder procedurele/juridische kosten.